

помощникъ *Гядя Генова*. Подирь шесть мѣсеца мѣнихъ Алексія и поставихъ *Иванча* (гледачь-тъ) изъ Казанлъкъ на едно съсъ Гядя, но тѣ учажъ дѣца-та все пакъ по наустницы и псалтыри. Между това главны-тъ виновници за съграждане-то на това общо училище въ Габрово и първы-тъ неговы въ Одесскъ директоры, Априловъ и Палаузовъ, не почиважъ въ старанія-та си за него. Тѣхно-то намѣреніе не бѣше само до тука, — да ся направн общо училище въ Габрово, по да ся въспроизведе и да ся утвърди между Българи-тъ българско народно образование, както ся вижда отъ слѣдующе-то тѣхно до Габровскъ-тъ общинъ писмо.

“Прежде време бехми писали въ Букорещъ на съотечественици-ти наши Господа братия Мустаковы и Хаджи Бакалооглу и Ниделковичъ заради намереніе-то си що имахми тука за да составимъ въ отечество-то си училище или школію, и имъ преставихми наши-то мнѣніе тако и стеченіе, то есть помоща що ся обѣщаваме на школію-то. И кѣто получихми отговорать имъ научихми съ голяма радость какво и тѣ имали това намереніе, тая грижа и тая мисаль за тая работа; и така са познахми между си съ писма заради това богоугодно дѣло; за което и съ последню тѣхно писмо научихми съ големо благодареніе какво и выи сти показали голяма ревность и прилежаніе за това общо сколію на отечество-то ни и кѣкво сти свѣршили зданіе-то, *лпип-*

Той е въвелъ най-напрѣдъ тука и въ Казанлъкъ (като е былъ учитель) чтеніе-то по русско произношеніе въ ударенія-та и въ изговаряніе-то на Буквы-тъ ъ, ь, ѣ, я. Той ся е много стараль да убѣди граждане-тъ Габровскы да съградятъ единъ общъ *Метохъ* или *келіѣж* и да ся плаща отъ общо (отъ черквы-тъ) на учитель за да учи и сыромашкы-тъ дѣца, които не можтъ да плащать мѣсячинъ и да хранять учителя-тъ; и сполучилъ былъ да склони на това тогашни-тъ по първы хора, които бѣхъ купили и мѣсто при бывшій-тъ Светогорскый Метохъ, то което иначе ся казва *Семчово* мѣсто, и зели бѣхъ да приготвятъ дръвы и камъніе за съграждане-то му, но духовникъ-тъ умрѣ отъ холерж-тж, и мѣсто-то послѣ станиж нѣкакъ давалійско и тѣй останж. Подирь смърть-тж на отца Гаврила, настанихъ за учитель нѣкого си сърбина, даскаль Павла, който испослѣ е былъ учитель и въ Ловечъ.